

Pracovný list k téme: Ježiš môj Majster

1. Čo pre teba znamená nasledovať Ježiša? (vymenuj aspoň 3 konkrétne veci)

2. Ako rozumieš tomu, že ak stratíš život pre Ježiša, tak ho získaš? (Lk9,24)

3. Existuje nejaký súvis medzi stratením života pre Ježiša a pre ľudí?

4. Sú tvoje postoje(zmýšľanie) voči ľuďom v tomto spoločenstve také ako Ježišove? Aké sú tvoje postoje? Vypíš ich podľa Flp 2,1-8.

5. Ako konkrétne môžeš prejať postoj Ježiša Krista voči najbližším ľuďom v tomto týždni?

Kto je tvoj Majster?

Kto je Ježiš?

Vierou vieme o Ježišovi niekoľko faktov:

1. Ježiš je Boží Syn.
2. Ježiš je Spasiteľ. Prišiel na túto zem, aby zachránil ľudí, ktorí sedeli v tóni smrti.
3. Zachránil nás smrťou na kríži, obeťou, ktorá priniesla pokoj do nášho vzťahu s Bohom.
4. Vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia a sedí po pravici Otca v sláve.
5. Príde znova a bude súdiť svet.

Toto všetko nájdeme v Jánovom evanjeliu, v 3. kapitole.

Čo ešte vieme je:

1. Ježiš založil Cirkev na základe apoštolov, ktorí boli jeho učeníkmi. Učil ich **slovom a príkladom**.
2. Cirkev je jeho živým telom. Vlastnosťou tela je, že hovorí a koná. Cirkev má odovzdávať Jeho slová a príklad až do Jeho druhého príchodu všetkým národom.(Mt28,19-20)

Ako učil Ježiš svojich učeníkov?

1. **Slovom** – vysvetľoval im starozákonné proroctvá, podobenstvá a dal im nový koncept učenia v blahoslavenstvách na vrchu(Mt5,1-12).
2. **Príkladom** – videli ako žije, ako miluje ľudí, čo robí a ako to robí.

Na ich srdce im v predvečer svojej smrti kládol:

- „Dal som vám príklad, aj vy konajte podobne!“
- „Tak ako sa ja miloval vás, aj vy sa milujte navzájom. Nech celý svet pozná, že ste mojimi učeníkmi!“(Jn13,34)

Ježiš svojim učeníkom v Mt10,24-25 povedal: „**Nie je učeník na učiteľa, ani sluha nad svojho pána. Dost, keď je učeník ako jeho učiteľ a sluha ako jeho pán.**“

Ježiš tým povedal, že každý Jeho učeník má dosiahnuť zrelosť charakteru a činnorodosť skutkov podľa jeho príkladu. On však vždy zostane Majstrom!

V čom je tá úroveň?

1. Vo viere akú mal Ježiš v Otca. Jeho viera sa zakladala na intímnom poznaní Otca. Intimita vychádzala z absolútneho prijatia Otcom.

2. V láske prejavenej skutkom. Ježiš miloval ľudí tu na zemi konkrétnym skutkom, činom.

Aký bol Ježiš? Aké boli Jeho pohnútky v srdci, prečo plakal, prečo prejavoval súcit? Prečo robil podradné veci? Aký to bol človek tu na zemi?

Podme to zistiť.

Motivácia – prečo prišiel Ježiš na túto zem?

„Vo zvitku knihy je o mne napísané: Obety za hriech si nechcel, poslal si mňa, hľa prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu.“

Koho vôľu? Otcovu. Čo je Otcova vôľa? „Aby nezahynul nik, kto verí v Neho, ale mal večný život(Jn3,16). Táto vôľa vychádza z Božieho srdca. Boh miluje ľudí. Ježiš miluje Otca. Pozná, čo je v Jeho srdci. Výsledok? Ježiš tiež miluje ľudí a preto chce splniť Otcovu vôľu.

Ježišove náklady – cena priblíženia sa ľuďom.

Ježiš bol v Otcovej sláve ešte pred stvorením sveta(Jn1,1). Skrze neho bolo všetko stvorené a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo(Hebr1,3). On je odbleskom Božej slávy a obrazom Božej podstaty. Jeho slovo je sila, ktorá udržiava celý vesmír.

List Filipanom, 2. kapitola nám odhaľuje prelomovú skutočnosť o Kristovi. **Pochopenie tejto skutočnosti je kľúčové pre náš učenícky rast a kvalitu nášho kresťanstva.**

Flp2,6: „Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu, svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, vzdal sa tejto hodnosti a vzal na seba podobu služobníka. Ponižil sa a bol poslušný do smrti a to až do smrti na kríži.“

Preto, aby Ježiš mohol zachrániť každého človeka sa stal **služobníkom**. V čom?

1. Obliekol si telo a tým sa ponižil. Zmenil post. „Boh svojho Syna Ježiša Krista na krátky čas urobil – ponižil(urobil menším) od anjelov, pretože trpel až na smrť(Hebr2,0). Ježiš sa stal človekom, aby splnil cieľ. O niečo mu s ľuďmi išlo a preto sa ponižil, vzdal sa toho, čo mal predtým a na čo mal nárok a stal sa niekým iným – človekom. Prešiel zmenou. Stále bol Boh, ale stal sa človekom a svoje Božstvo vyjadril v ľudskom tele.

2. Obliekol si mentalitu služobníka. Stal sa služobníkom všetkých, skláňal sa k nim, dotýkal sa ich, vyučoval ich, trávil s nimi čas, uzdravoval, oslobodzoval, povzbudzoval, ale robil aj bežné služby. Umýval nohy, pripravoval jedlo svojim učeníkom a rozkladal stoličky, predával knihy na verejnom stretnutí...

„Syn človeka neprišiel na zem, aby mu bolo slúžené, ale preto, aby slúžil“(Mk10,45).

„Prišiel som hľadať to, čo bolo stratené“.

Príbeh:

Bol jeden kráľovský syn, ktorý nastúpil na trón. V jeho kráľovstve bolo veľa chudobných, chorých a žobrákov. Veľa rozmýšľal ako im pomôcť. Jeho radcovia vymýšľali rôzne programy, ale on sa rozhodol urobiť niečo nevídané. Zobliekol si svoje kráľovské šaty a obliekol si žobrácku vrecovinu a vybral sa do svojho kráľovstva, aby bol blízko ľuďom, ktorým chcel pomôcť. Tak sa prechádzal medzi nimi, spal pod mostom, jedol ich chudobné jedlo. Niekoľkokrát ho zbili a ukradli mu topánky z nôh keď spal. Ale toto všetko mu pomohlo a on našiel spôsob, ako im pomôcť, keď sa vrátil do paláca...

To isté urobil Ježiš. Hoci bol Boh obliekol si šaty človeka, žobráka. Takto sa obmedzil ako ten kráľovský syn. Hoci bol kráľ, nikto ho nepokladal za kráľa. Nemohol vykonávať svoj úrad, ale mohol sa priblížiť k ľuďom.

Ježiš ako Syn človeka- Boh a človek zároveň – nepoužíval svoju všadeprítomnosť, vševeducosť a ani všemocnosť, obmedzil sa na totálnu závislosť na Otcovi v nebi. Táto závislosť sa prejavovala:

1. Modlitbou – preto, aby mal s Ním kontakt, musel k Nemu hovoriť v modlitbe.
2. Konal iba Otcove skutky, nie svoje. Pracoval iba vtedy, keď Otec pracoval.
3. Bol absolútne poslušný, urobil všetko, čo mu Otec povedal.

Absolútne poslušný mohol byť iba vtedy, keď sa dobrovoľne stal služobníkom, podriadil sa úplne Otcovi – „Ja a Otec sme jedno.“

Ježiš svoju rovnosť s Boho nepokladal za lúpež – Prečo lúpež? Ten, kto niečo ukradne, je chamtivý a chce si to ponechať. Privlastnil si niečo, čo nebolo jeho a vydáva to za svoje vlastnícke právo. Žiadny takýto človek nie je ochotný tú ukradnutú vec podarovať nikomu, nie je schopný dobrovoľne sa jej vzdať. Ježiša sa dobrovoľne vzdal svojej rovnosti s Bohom. Vedel, čo Ho to bude stáť, ale vedel, čo tým docieli. Nemusel to urobiť, a v tom je láska.

Kristus príklad pokory

Ak teda jestvuje nejaké potešenie v Kristovi, ak jestvuje nejaká útecha z lásky, nejaké spoločenstvo ducha, nejaké srdce a zľutovanie, dovŕšte moju radosť: zmyšľajte rovnako, rovnako milujte, buďte jedna duša a jedna myseľ! Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho. Nech nik nehľadá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných. Zmyšľajte tak ako Kristus Ježiš: On hoci má božskú prirodzenosť, nepridŕžal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.

Flp2,1-8.

Ak tu Pavol hovorí, že ak chceme zažívať bratskú lásku, Ducha, ktorý nás spája, prežívať medzi sebou súciti a zľutovanie, tak musíme zmyšľať ako Kristus Ježiš. Zmyšľať ako Ježiš znamená zmeniť svoje myslenie na spôsob Ježiša, ak takto nezmyšľame. Zmeniť a konať podľa prijatého vzorca myslenia. Tak dovŕšime pochopenie Slova. Skutkom. Viera bez skutkov je prázdna.

Ježiš v Lk8 kapitole hovorí: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba(zníži sa, prestane si nárokovať na svoje práva, začne hľadať prospech druhých), vezme svoj kríž(toto je vyjadrenie poslušnosti) a nasleduje(robí to isté, čo On robil). Kríž pre Ježiša znamenal zavŕšenie poslušnosti Otcovi. Pavol hovorí Hebrejom o Kristovi: „utrpením sa naučil poslušnosti“. Myslíte si, že pre Ježiša bolo ľahké a príjemné trpieť? Nebolo, musel sa to naučiť. Takéto lekcie v nebi pri Otcovi nemal. Preto mu v Getsemanskej záhrade nebolo všetko jedno. Povedal Otcovi: „Ak chceš, odním odo mňa tento kalich, ale ak nie, staň sa tvoja vôľa“. A Otec nechcel, lebo ak by áno, nadarmo tu píšeme tieto riadky. A Ježiš bol poslušný, lebo miloval Otca a Otec miloval ľudí.

Čo znamená stratiť svoj život?

1. Zomrieť v krste starému spôsobu života a stať sa novým človekom.

2. Povedať Ježišovi áno na všetko, čo nás učí slovo o Ňom a jeho Duch nám to pripomína. Zmeniť svoj život na príklad Jeho života.

Toto je učeníctvo. Ak sa budeme snažiť vo svojom zmyšľaní a konaní o dokonalosť, podľa Ježišovho vzoru. To prinesie radosť do našich životov a požehnanie pre druhých. Kto z nás môže povedať, že neprijal požehnanie od Ježiša Krista? Koľko veľa sme získali a ešte získame! Kto z vás chce požehnať týmto požehnaním iných, ktorí to potrebujú? Rast sa prejavuje dávaním.